

—en tot cas, el gruix de la demanda es concentrava principalment en els municipis del Barcelonès, el Vallès Occidental i el Baix Llobregat—. Quant al grau d'inserció assolit, es van comptabilitzar en tot l'any 2000 un total de 9.388 persones que van aconseguir contractes de treball, que suposava una taxa d'inserció laboral del 45,22% i 6.937 persones es van treure nivells formatius en escoles d'adults, de les quals 1.354 es van alfabetitzar. L'incompliment dels requisits per un període inferior a 12 mesos era causa de suspensió, i l'incompliment perllongat més enllà d'un any, causa d'extinció. En tot cas, la inserció laboral era la causa principal de suspensió (63%) o d'extinció (33%).

En la mateixa línia de foment de la inclusió social també van tenir un paper molt rellevant els plans integrals de desenvolupament comunitari de barris o territoris amb greus dèficits socials per tal de donar resposta a les situacions de pobresa en determinades zones del territori català.

2.13 Formació d'adults

Ja des dels inicis de la Generalitat, el Govern va advertir la necessitat de dur a terme polítiques de formació d'adults, ja que les estadístiques dels padrons municipals i censos de tot Catalunya sobre nivells d'instrucció de la població, mostraven un elevat grau d'analfabetisme. Per això, es va facilitar el procés d'aprenentatge compensatori a les persones amb necessitats de formació bàsiques i instrumentals. Així, es van desplegar programes específics d'alfabetització adreçats a persones majors de 15 anys i, especialment, a les que tenien una edat entre els 15 i 50 anys amb l'objectiu de facilitar al màxim el procés d'aprenentatge. Aquests programes es duen a terme amb la col·laboració de la xarxa de centres i aules i amb la col·laboració de la societat civil i de mestres voluntaris. En conjunt, l'any 2003, a Catalunya hi havien 172 centres i aules de formació d'adults, distribuïts per les diferents comarques de Catalunya, que proporcionaven una oferta globalitzada d'acord amb els tres àmbits de formació que recollia la Llei 3/1991, de 18 de març,

de formació d'adults: la formació bàsica, la formació per al món laboral i la formació per al lleure i la cultura. Els tres àmbits estaven estretament relacionats entre ells, atès que, sovint, la formació bàsica té motivació laboral i la formació laboral requereix uns coneixements bàsics previs.

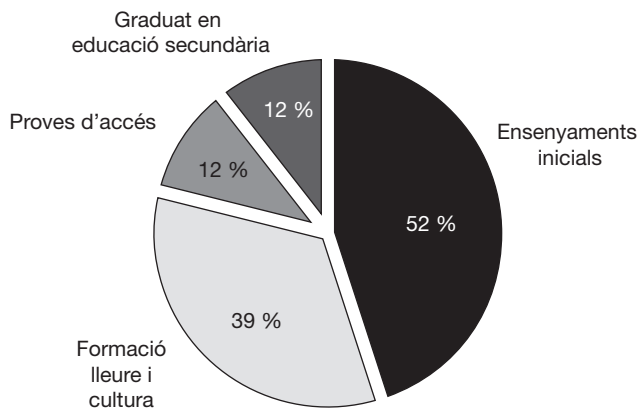
Uns anys després, l'administració catalana també va copsar que els recents canvis en el progrés tècnic i tecnològic portaven també uns canvis socials, culturals, de competències i coneixements tan ràpids que eren difícils de seguir al ritme adequat per part de determinats col·lectius. Així, les persones que no es reciclaven o que no feien un ús continuat dels aprenentatges bàsics que un dia van adquirir, aplicant-los a la realitat del moment, es podien convertir en neoanalfabets o analfabets funcionals, és a dir, persones que tot i saber llegir i escriure, amb més o menys dificultat, no tenien els coneixements necessaris per desenvolupar per si mateixos la capacitat de millorar la seva situació a través de la formació i d'afrontar els reptes i les dificultats d'una societat en constant evolució. Per tant, les perspectives de la formació d'adults havien d'anar més enllà de la formació compensatòria, i abastar una concepció integral de la persona. Calia sensibilitzar els ciutadans sobre la importància de la formació al llarg de tota la vida i en tots els aspectes de la dimensió humana, tant els socials com els personals; afavorir la igualtat d'oportunitats mitjançant la formació per als grups de persones que estaven en situació de desigualtat per factors socials, econòmics, culturals o de qualsevol gènere, i insistir en els valors de l'educació i la formació com a elements bàsics per aprofundir en l'exercici dels drets i deures de les persones adultes i per aconseguir la plenitud democràtica de la societat. Així, es van oferir activitats de reciclatge professional i de participació en les activitats de lleure, culturals i cíviques i també la posada en funcionament de nous sistemes d'aprenentatge, com la formació a distància i l'autoformació, permetent una oferta més flexible i adequada a les necessitats de cadascú.

En els darrers anys de Govern, l'acceleració dels canvis tecnològics, l'envelliment de la població amb bon estat de salut, la importància que havia adquirit el coneixement en la societat i l'augment de la immigra-

ció van comportar un increment notable de la demanda de formació d'adults, demostrant com va ser de positiu el fet de seguir, consolidar i complementar els programes de formació.

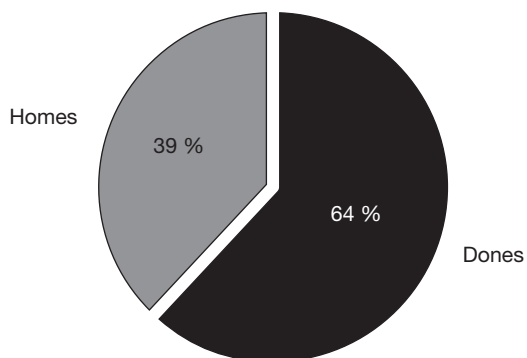
Durant l'any 2003 el nombre de persones que participaven en els diferents programes de formació d'adults eren 110.274 persones, de les quals el 52% van seguir els ensenyaments inicials i el cycle de formació instrumental; el 12%, el cycle d'educació secundària; un altre 12%, la preparació per a les proves d'accés; i el 24% restant, els programes de lleure i cultura. Per gèneres, el 36% eren homes i el 64% dones. Pel que fa a l'edat, el 21% tenia entre 16 i 24 anys, el 36% entre 25 i 44 anys, el 24% entre 45 i 64, i el 19% de 65 o més, el que dóna mesura de la importància d'aquesta qüestió.

Gràfic 30. Persones que van participar en els programes de formació d'adults el 2003

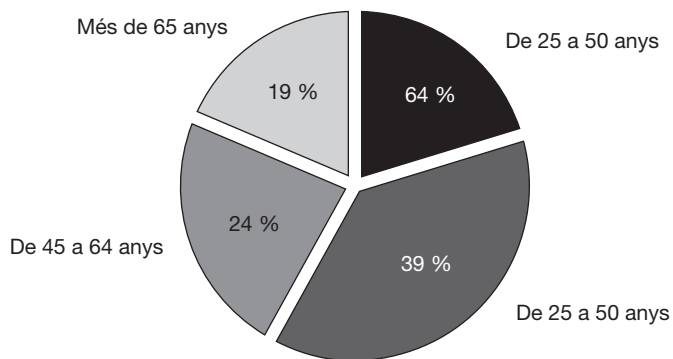
Font: Memòria Departament de Benestar i Família 2003.

Gràfic 31. Persones que van participar en els programes per sexes el 2003

Font: Memòria Departament de Benestar i Família 2003.

Gràfic 32. Persones que van participar en els programes per franges d'edat el 2003

Font: Memòria Departament de Benestar i Família 2003.